บทที่ 4

ผลการทดลอง

4.1 ผลการศึกษาผลกระทบของวิธีวิเคราะห์ต่อค่าBUN

เพื่อให้ทราบว่าวิธีวิเคราะห์ที่ต่างกันจะทำให้ค่า BUN แตกต่างกันหรือไม่ และต้องการเลือกวิธีวิเคราะห์ที่เหมาะสมมาวิเคราะห์ค่า BUN ของลูกสุกรหย่านมและหนู ในการทดลองส่วนอื่นต่อไป จึงทำการวัดค่า BUN ของตัวอย่างเลือดลูกสุกรชุดเดียวกัน ด้วยวิธี (1) ใช้ปฏิกิริยาไดอะ-เซติล มอนนอกซิม (2) ใช้เอนไซม์ ยูรีเอส และ (3) ใช้เครื่องอัตโนมัติ พบว่าค่าที่ได้ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P>0.05$) มีค่าเฉลี่ย ± SD เท่ากับ 12.80 ± 3.09 , 12.75 ± 3.16 , 12.56 ± 3.2 มก./ดล.ตามลำดับ (แสดงดังภาพที่ 23 ตารางที่ 7 และการคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 18) โดยมีค่าสหสัมพันธ์ (r) ของวิธีอัตโนมัติต่อวิธีใช้เอนไซม์ยูรีเอส วิธีอัตโนมัติต่อวิธีใช้ปฏิกิริยาไดอะเซติล มอนนอกซิม และวิธีใช้ปฏิกิริยาไดอะเซติล มอนนอกซิมต่อวิธีใช้เอนไซม์ยูรีเอส เท่ากับ 0.992, 0.997 และ 0.9944 ตามลำดับ

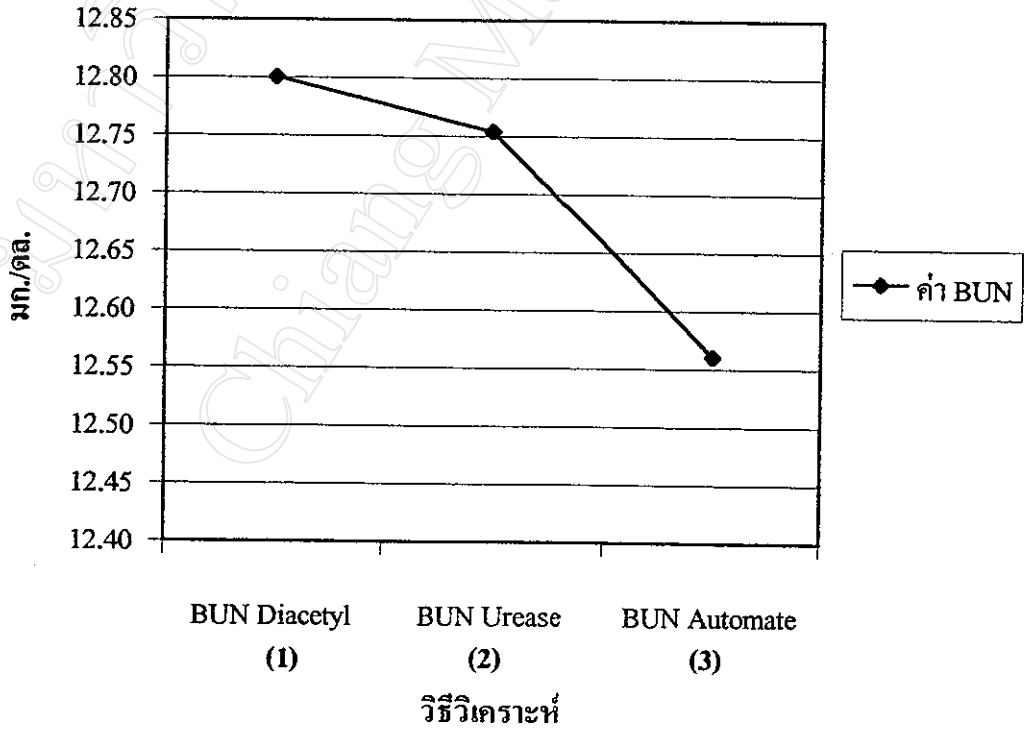

ภาพที่ 23 แสดงกราฟค่าเฉลี่ย BUN จากการวิเคราะห์ด้วยวิธี
(1)ใช้ปฏิกิริยาไดอะเซติล มอนนอกซิม (2) ใช้เอนไซม์ยูรีเอสและ (3) ใช้เครื่องอัตโนมัติ

ตารางที่ 7 แสดงค่า BUN (มก./ดล.) ของลูกสุกรที่วัดด้วยวิธีต่างๆ 3 วิธี

ตัวอย่างที่	BUN Diacetyl	BUN Urease	BUN Automate
1	10.03	10.10	10.13
2	16.21	16.09	16.05
3	16.03	16.45	16.38
4	19.50	19.97	19.94
5	11.21	11.13	10.76
6	13.11	12.87	12.73
7	19.84	19.75	19.67
8	9.05	9.04	8.99
9	13.48	13.45	13.34
10	9.83	9.76	9.71
11	11.14	11.99	11.85
12	13.50	13.59	13.60
13	10.50	10.48	10.22
14	16.50	16.43	16.22
15	10.67	10.52	10.44
16	12.11	12.04	11.92
17	9.15	8.87	8.50
18	12.92	12.89	12.81
19	10.12	9.77	9.22
20	9.14	9.08	8.99
21	13.19	12.95	12.87
22	9.28	9.14	8.90
23	12.20	12.11	12.06
24	10.41	10.37	10.08
25	18.25	18.16	18.13
26	14.66	13.81	13.25
27	11.41	11.38	11.13
28	15.40	15.37	15.35
29	14.03	14.72	13.47
30	11.15	10.35	10.11
เฉลี่ย	12.80	12.75	12.56

4.2 ผลการศึกษาผลกระทบของการเจาะเลือดลูกสุกรต่ออัตราการเพิ่มน้ำหนักตัว (ADG)

จากการศึกษาผลกระทบของการเจาะเลือดลูกสุกรหลังหย่านมสัปดาห์ละ 1 ครั้งเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ต่ออัตราการเพิ่มน้ำหนักตัว พบว่าลูกสุกรคละเพศ หลังหย่านม ชุดควบคุมที่ไม่ถูกเจาะเลือด มีค่าเฉลี่ยของอัตราการเพิ่มน้ำหนักตัวเฉลี่ยต่อวัน (ที่อายุ 4 ถึง 7 สัปดาห์) ต่ำกว่าชุดทดลองที่ถูกเจาะเลือดอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) คือเฉลี่ย ± SD เท่ากับ 313.3 ± 124 และ 324.3 ± 133 กรัม ตามลำดับ (ดังแสดงในภาพที่ 24 ตารางผนวกที่ 11 และการคำนวนแสดงดังตารางผนวกที่ 19)

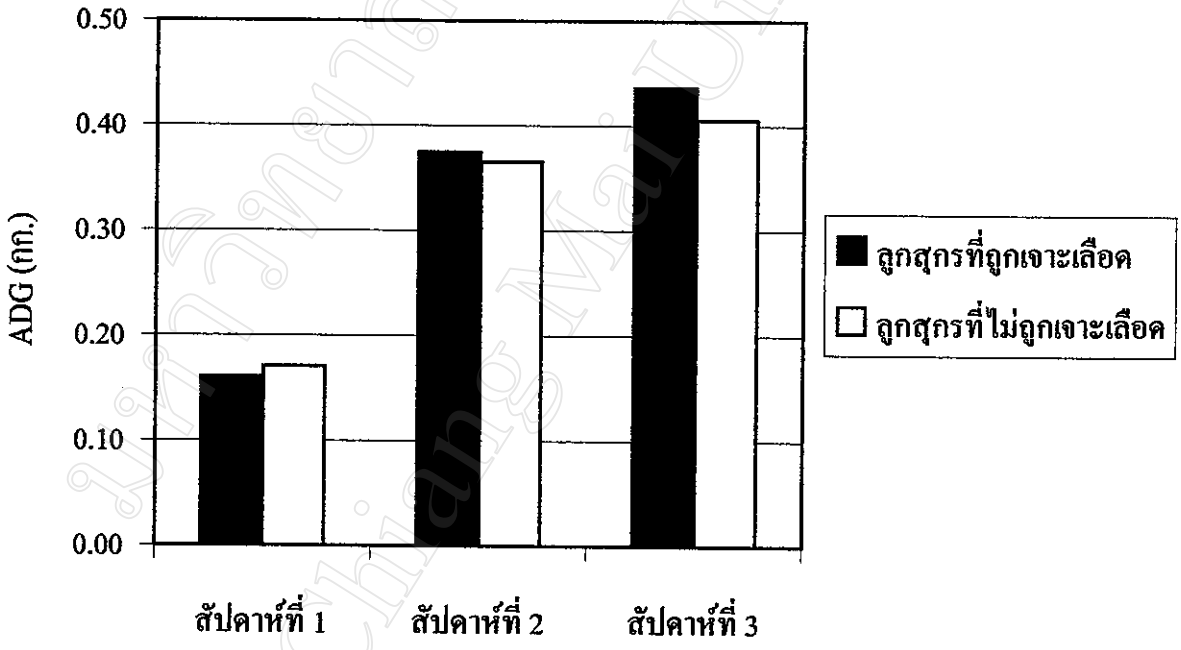

ภาพที่ 24 แสดงกราฟค่าอัตราการเพิ่มน้ำหนักตัวเฉลี่ยต่อวัน
ของลูกสุกรที่ถูกเจาะเลือด และไม่ถูกเจาะเลือด

4.3 ผลการศึกษาการประเมินคุณภาพสูตรอาหารด้วยการวัดค่า BUN ในลูกสุกร

การประเมินคุณภาพสูตรอาหารด้วยการวัดค่า BUN ในลูกสุกร เป็นการตรวจสอบคุณภาพโปรตีนในสูตรอาหารนั้น ส่วนปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อค่า BUN คือปริมาณโปรตีน คุณภาพโปรตีน และสมรรถภาพการทำงานของไต โดยการได้รับปริมาณโปรตีนต่ำจะทำให้ค่า BUN ต่ำกว่าการได้รับปริมาณโปรตีนสูง ขณะเดียวกันโปรตีนที่มีคุณภาพต่ำ หรือมีกรดอะมิโนไม่สมดุล จะทำให้ค่า BUN สูงกว่าโปรตีนที่มีกรดอะมิโนสมดุล และหากไตทำงานปกติค่า BUN ที่สูงหรือต่ำนั้นจะขึ้นอยู่กับปริมาณ และคุณภาพของโปรตีนที่กิน อย่างไรก็ตามหากไตทำงานผิดปกติ ค่า BUN จะไม่สามารถใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของโปรตีนได้ จึงต้องวัดค่าครีเอตินินของสัตว์ทดลองทุกตัว แล้วคัดค่า BUN ของลูกสุกรที่มีค่าครีเอตินินไม่อยู่ในช่วงอ้างอิงออกไป เมื่อได้ค่า BUN และครีเอตินินแล้ว ก็จะได้ค่า BUN/Creatinine ratio โดยจะใช้พิจารณาร่วมกับค่า BUN และปริมาณโปรตีนที่กินต่อวัน (Daily protein intake) ซึ่งได้จากการคำนวณเช่นกัน

จากการให้อาหาร 5 สูตร (5 ทรีทเมนท์) ซึ่งมีโปรตีนประมาณ 16.71, 20.43, 21.83, 19.64 และ 18.29 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (เปอร์เซ็นต์โภชนะอื่นๆ แสดงดังตารางที่ 6) เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ส่งผลต่อลูกสุกรดังนี้

4.3.1 ผลต่อค่าครีเอตินิน

ค่าสูงสุดของครีเอตินินปรกติในเลือดสุกร คือ 2.7 มก./ดล. (Kaneko , 1989) จากการทดลองพบว่าลูกสุกรทุกตัวมีค่าครีเอตินินไม่เกินค่าปกติ ได้แก่

ค่าครีเอตินิน สัปดาห์ที่ 1

ทรีทเมนท์ที่ 1 ถึง 5 มีค่าครีเอตินิน±SD เป็น 1.32 ± 0.27 , 1.10 ± 0.24 , 1.27 ± 0.27, 1.30 ± 0.29 และ 0.99 ± 0.18 มก./ดล. ตามลำดับ โดยทรีทเมนท์ที่ 1 สูงสุด และทรีทเมนท์ที่ 5 ต่ำสุด (แสดงดังตารางที่ 8 และค่าครีเอตินินของลูกสุกรทุกตัว แสดงดังตารางผนวกที่ 1 ถึง 10)

ค่าครีเอตินิน สัปดาห์ที่ 2

ทรีทเมนท์ที่ 1 ถึง 5 มีค่าครีเอตินิน±SD เป็น 1.11 ± 0.15 , 1.09 ± 0.17 , 1.14 ± 0.15 , 1.12 ± 0.24 และ 0.89 ± 0.09 มก./ดล. ตามลำดับ โดยทรีทเมนท์ที่ 3 สูงสุด และทรีทเมนท์ที่ 5 ต่ำสุด (แสดงดังตารางที่ 8 และค่าครีเอตินินของลูกสุกรทุกตัว แสดงดังตารางผนวกที่ 1 ถึง 10)

ค่าครีเอตินินสัปดาห์ที่ 3

ทรีทเมนท์ที่ 1 ถึง 5 มีค่าครีเอตินิน±SD เป็น 1.10 ± 0.13 , 1.20 ± 0.11 , 1.25 ± 0.15, 0.99 ± 0.16 และ 1.05 ± 0.19 มก./ดล. ตามลำดับ โดยทรีทเมนท์ที่ 3 สูงสุด และทรีทเมนท์ที่ 4 ต่ำสุด (แสดงดังตารางที่ 8 และค่าครีเอตินินของลูกสุกรทุกตัว แสดงดังตารางผนวกที่ 1 ถึง 10)

4.3.2 ผลต่อค่า BUN และ BUN/Creatinine

4.3.2.1 ผลต่อค่า BUN

ค่า BUN ที่ต่ำแสดงถึงการใช้ประโยชน์จากอาหารได้ดี ในทิศทางตรงกันข้ามค่า BUN ที่สูงแสดงถึงการใช้ประโยชน์จากอาหารได้ไม่ดี จากการทดลองพบว่า

ค่า BUN เฉลี่ย 3 สัปดาห์

อาหารสูตรที่ 5ทำให้ลูกสุกรหย่านมมีค่า BUN ต่ำสุดคือ 9.34 ± 2.90 มก./ดล ขณะที่อาหารสูตรที่ 3 ให้ค่า BUN สูงสุดคือ 14.35 ± 2.89 มก./ดล. รองมาคือสูตรที่ 2 , 1 และ 4 ซึ่งให้ค่า BUN ± SD ของแต่ละทรีทเมนท์เป็น 13.82 ± 3.55 , 12.09 ± 3.01 และ 11.92 ± 3.03 มก./ดล. ตามลำดับ (แสดงดังภาพที่ 25)

เมื่อนำค่า BUN เฉลี่ย 3 สัปดาห์มาคำนวณหาความแตกต่างทางสถิติ พบว่า ลูกสุกรหย่านมที่ได้รับอาหารสูตรที่ 1 ถึง 5 ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) (การคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 20)

ค่า BUN สัปดาห์ที่ 1

อาหารสูตรที่ 5 ทำให้ลูกสุกรหย่านมมีค่า BUN ต่ำสุดคือ 9.75 ± 3.47 มก./ดล ขณะที่อาหารสูตรที่ 2 ให้ค่า BUN สูงสุดคือ 14.66 ± 3.66 มก./ดล. รองมาคือสูตรที่ 3 , 1 และ 4 ซึ่งให้ค่า BUN ± SD ของแต่ละทรีทเมนท์เป็น 13.60 ± 3.16 , 13.09 ± 2.98 และ 12.89 ± 3.66 มก./ดล. ตามลำดับ (แสดงดัง ตารางที่ 8 และตารางผนวกที่ 1 ถึง 10)

เมื่อนำค่า BUN มาคำนวณหาความแตกต่างทางสถิติ พบว่า ลูกสุกรหย่านมที่ได้รับอาหารสูตรที่ 1 , 2 , 3 และ 4 มีค่า BUN สูงกว่าสูตรที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) ขณะเดียวกันค่า BUN ของลูกสุกรที่ได้รับอาหารสูตรที่ 2 ต่างจากสูตรที่ 1 , 3 และ 4 อย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) (การคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 21)

ค่า BUN สัปดาห์ที่ 2

อาหารสูตรที่ 5 ทำให้ลูกสุกรหย่านมมีค่า BUN ต่ำสุดคือ 8.83 ± 2.74 มก./ดล ขณะที่อาหารสูตรที่ 3 ให้ค่า BUN สูงสุดคือ 13.93 ± 2.23 มก./ดล. รองมาคือสูตรที่ 4 , 1 และ 2 ซึ่งให้ค่า BUN ±

SD ของแต่ละทรีทเมนท์เป็น 12.30 ± 2.55 , 12.26 ± 2.71 และ 11.79 ± 3.53 มก./ดล. ตามลำดับ (แสดงดัง ตารางที่ 8 และตารางผนวกที่ 1 ถึง 10)

เมื่อนำค่า BUN มาคำนวณหาความแตกต่างทางสถิติ พบว่า ลูกสุกรหย่านมที่ได้รับอาหารสูตรที่ 1 , 2 , 3 และ 4 มีค่า BUN สูงกว่าสูตรที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) ขณะเดียวกันค่า BUN ของลูกสุกรที่ได้รับอาหารสูตรที่ 3 ต่างจากสูตรที่ 1 , 2 และ 4 อย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) แต่สูตรที่ 1, 2 และ 4 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) (การคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 22)

ค่า BUN สัปดาห์ที่ 3

อาหารสูตรที่ 5 ทำให้ลูกสุกรหย่านมมีค่า BUN ต่ำสุดคือ 9.18 ± 2.57 มก./ดล ขณะที่อาหารสูตรที่ 3 ให้ค่า BUN สูงสุดคือ 15.51 ± 2.92 มก./ดล. รองมาคือสูตรที่ 2 , 1 และ 4 ซึ่งให้ค่า BUN ± SD ของแต่ละทรีทเมนท์เป็น 15.01 ± 2.51 , 10.92 ± 3.03 และ 10.58 ± 2.30 มก./ดล. ตามลำดับ (แสดงดัง ตารางที่ 8 และตารางผนวกที่ 1 ถึง 10)

เมื่อนำค่า BUN มาคำนวณหาความแตกต่างทางสถิติ พบว่า ลูกสุกรหย่านมที่ได้รับอาหารสูตรที่ 1 , 2 , 3 และ 4 มีค่า BUN สูงกว่าสูตรที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) ขณะเดียวกันค่า BUN ของลูกสุกรที่ได้รับอาหารสูตรที่ 1 และ 4 ต่างจากสูตรที่ 2 และ 3 อย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยที่สูตรที่ 1 และ 4 ไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับสูตรที่ 2 และ 3 ที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) (การคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 23)

ความสัมพันธ์ระหว่างค่า BUN และ Daily protein intake

จากการประมาณค่าโปรตีนที่ลูกสุกรกินโดยเฉลี่ยต่อตัวต่อวัน (Daily protein intake , DPI) ของทรีทเมนท์ที่ 1 ถึง 5 พบว่า

ในสัปดาห์ที่ 1 มีค่าเป็น 55 , 75 , 125 , 79 และ 85 กรัม ตามลำดับ โดยมีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ย BUN และ DPI นี้เป็น 0.220 (แสดงดังภาพที่ 26)

ในสัปดาห์ที่ 2 มีค่าเป็น 79 , 92 , 129 , 96 และ 130 กรัม ตามลำดับ โดยมีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ย BUN และ DPI นี้เป็น -0.217 (แสดงดังภาพที่ 26)

ในสัปดาห์ที่ 3 มีค่าเป็น 89 , 115 , 131 , 151 และ 132 กรัม ตามลำดับ โดยมีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ย BUN และ DPI นี้เป็น -0.094 (แสดงดังภาพที่ 26)

4.3.2.2 ผลต่อค่า BUN/Creatinine ratio

ในคนนิยมใช้ค่า BUN/Creatinine เพื่อตรวจสอบสมรรถภาพของไต ขณะเดียวกันก็สามารถแสดงผลการประเมินคุณภาพโปรตีนในสูตรอาหาร ในทิศทางเดียวกับค่า BUN นั่นคือ ค่า BUN/Creatinine ที่ต่ำหมายถึงการใช้ประโยชน์จากโปรตีนในอาหารได้ดีกว่าค่า BUN/Creatinine ที่

สูง แต่ค่า BUN/Creatinine มีปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ได้แก่ อายุ เพศ และมวลกล้ามเนื้อ เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการขับครีเอตินิน ค่านี้จึงบ่งชี้ถึงผลของทั้ง อาหาร อายุ เพศ และมวลของกล้ามเนื้อ จากการทดลองพบว่า

ค่า BUN/Creatinine ratio เฉลี่ย 3 สัปดาห์

อาหารสูตรที่ 5 ทำให้ลูกสุกรหย่านมมีค่า BUN/Creatinine ต่ำสุดคือ 9.80 ± 2.92 ขณะที่อาหารสูตรที่ 2 ให้ค่า BUN/Creatinine สูงสุดคือ 13.21 ± 8.71 รองมาคือสูตรที่ 3 , 4 และ 1 ซึ่งให้ค่า BUN/Creatinine ± SD ของแต่ละทรีทเมนท์เป็น 12.01 ± 2.73 , 10.78 ± 2.69 และ 10.51 ± 2.81 ตามลำดับ

เมื่อนำค่า BUN/ Creatinine มาคำนวณหาความแตกต่างทางสถิติ พบว่า อาหารสูตรที่ 1 ถึง 5 ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (P>0.05) (การคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 24)

ค่า BUN/Creatinine ratio สัปดาห์ที่ 1

อาหารสูตรที่ 5 ทำให้ลูกสุกรหย่านมมีค่า BUN/Creatinine ต่ำสุดคือ 9.89 ± 2.86 ขณะที่อาหารสูตรที่ 2 ให้ค่า BUN/Creatinine สูงสุดคือ 16.03 ± 14.20 รองมาคือสูตรที่ 3 , 1 และ 4 ซึ่งให้ค่า BUN/Creatinine ± SD ของแต่ละทรีทเมนท์เป็น 11.19 ± 3.67 , 10.19 ± 2.35 , 10.19 ± 3.00 ตามลำดับ (แสดงดังตารางที่ 8 และตารางผนวกที่ 1 ถึง 10)

เมื่อนำค่า BUN/ Creatinine มาคำนวณหาความแตกต่างทางสถิติ พบว่า อาหารสูตรที่ 2 ทำให้ลูกสุกรหย่านมมีค่า BUN/Creatinine สูงกว่าสูตรที่ 1, 3 , 4 และ 5 อย่างมีนัยสำคัญ (P < 0.05) โดยที่ไม่มีความแตกต่างระหว่างสูตรที่ 1 , 3 , 4 และ 5 (P>0.05) (การคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 25)

ค่า BUN/Creatinine มีค่าสหสัมพันธ์กับค่า BUN เป็น 0.3255

ค่า BUN/Creatinine ratio สัปดาห์ที่ 2

อาหารสูตรที่ 5 ทำให้ลูกสุกรหย่านมมีค่า BUN/Creatinine ต่ำสุดคือ 10.05 ± 3.40 ขณะที่อาหารสูตรที่ 3 ให้ค่า BUN/Creatinine สูงสุดคือ 12.38 ± 1.93 รองมาคือสูตรที่ 4 , 1 และ 2 ซึ่งให้ค่า BUN/Creatinine ± SD ของแต่ละทรีทเมนท์เป็น 11.31 ± 2.7 , 11.20 ± 2.71 , 11.00 ± 3.48 ตามลำดับ (แสดงดังตารางที่ 8 และตารางผนวกที่ 1 ถึง 10)

เมื่อนำค่า BUN/ Creatinine มาคำนวณหาความแตกต่างทางสถิติ พบว่า อาหารสูตรที่ 3 ทำให้ลูกสุกรหย่านมมีค่า BUN/Creatinine สูงกว่าทุกสูตรอย่างมีนัยสำคัญ (P<0.05) โดยที่ไม่มีความแตกต่างระหว่างสูตรที่ 1 , 2 , 4 และ 5 (P>0.05) (การคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 26)

ค่า BUN/Creatinine มีค่าสหสัมพันธ์กับค่า BUN เป็น 0.7836

ค่า BUN/Creatinine ratio สัปดาห์ที่ 3

อาหารสูตรที่ 5 ทำให้ลูกสุกรหย่านมมีค่า BUN/Creatinine ต่ำสุดคือ 8.80 ± 2.21 ขณะที่อาหารสูตรที่ 2 ให้ค่า BUN/Creatinine สูงสุดคือ 12.62 ± 2.38 รองมาคือสูตรที่ 3 , 4 และ 1 ซึ่งให้ค่า BUN/Creatinine ± SD ของแต่ละทรีทเมนท์เป็น 12.46 ± 2.17 , 10.85 ± 2.29 , 10.16 ± 3.27 ตามลำดับ (แสดงดังตารางที่ 8 และตารางผนวกที่ 1 ถึง 10)

เมื่อนำค่า BUN/ Creatinine มาคำนวณหาความแตกต่างทางสถิติ พบว่า อาหารสูตรที่ 2 ทำให้ลูกสุกรหย่านมมีค่า BUN/Creatinine สูงกว่าสูตรที่ 1, 3 , 4 และ 5 อย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) ขณะเดียวกันอาหารสูตรที่ 1 และ 4 ต่างจากสูตรที่ 2 และ 3 อย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) โดยที่สูตรที่ 1 และ 4 ไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับสูตรที่ 2 และ 3 ที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) (การคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 27)

ค่า BUN/Creatinine มีค่าสหสัมพันธ์กับค่า BUN เป็น 0.8280

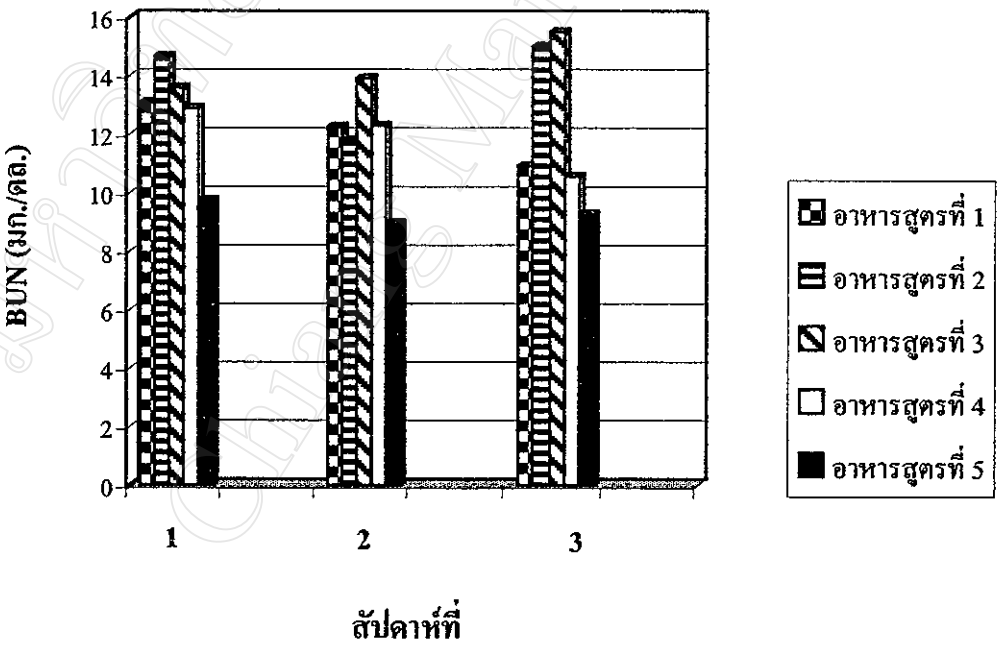

ภาพที่ 25 แสดงกราฟค่าเฉลี่ย BUN ของลูกสุกร ภายหลังได้รับอาหาร 5 สูตร เป็นเวลา 3 สัปดาห์หลังหย่านม (จำนวน 30 ตัวต่ออาหาร 1 สูตร)

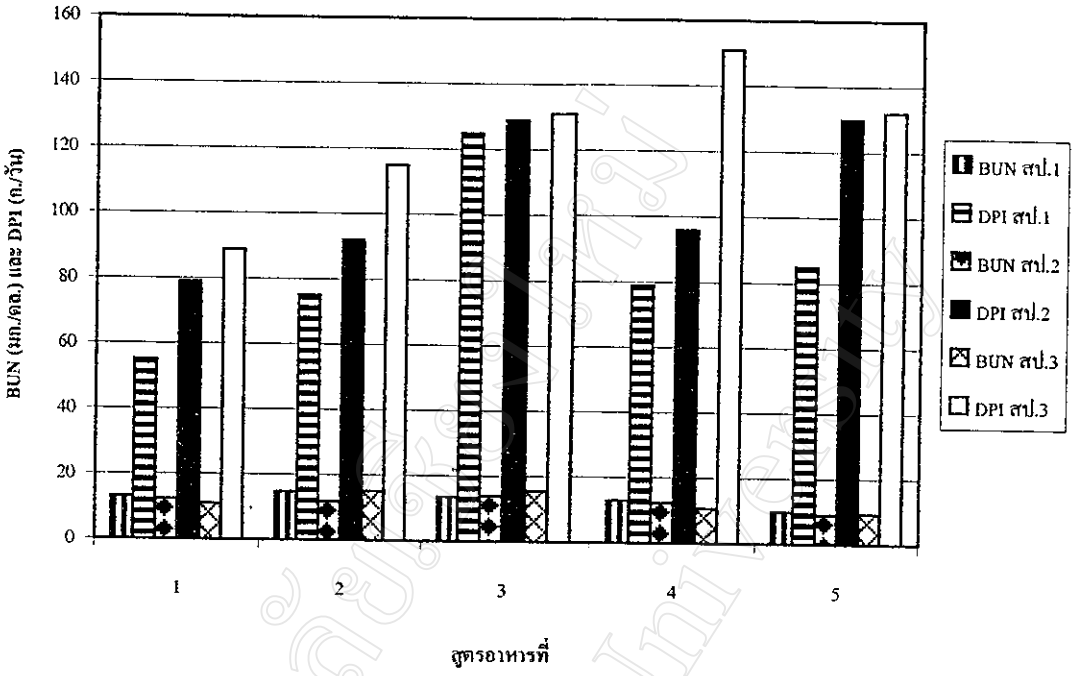

ภาพที่ 26 แสดงกราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่า BUN กับค่า Daily protein intake ของลูกสุกรภายหลังได้รับ อาหาร 5 สูตร เป็นเวลา 3 สัปดาห์หลังหย่านม

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย BUN, Creatinine, BUN / Creatinine, Correlation (r) ระหว่างค่า BUN กับ BUN / Creatinine และ BUN กับ Daily protein intake (DPI) ของลูกสุกรภายหลังได้รับอาหาร 5 สูตร เป็นเวลา 3 สัปดาห์หลังหย่านม (จำนวน 30 ตัวต่ออาหาร 1 สูตร)

ทรีทเมนท์	สัปดาห์ที่1					สัปดาห์ที่2					สัปดาห์ที่3				
	BUN	Creat.	BUN/Cre.	DPI	r	BUN	Creat.	BUN/Cre.	DPI	r	BUN	Creat.	BUN/Cre.	DPI	r
1	13.09*a	1.32	9.93	55	r_1= 0.3255	12.26*a	1.11	11.03	79	r_1= 0.7836	10.93*a	1.1	9.98*a	89	r_1= 0.8280
2	14.66*b	1.10	13.38*a	75	r_2= 0.220	11.79*a	1.09	10.81	92	r_2= - 0.217	15.01*b	1.2	12.53*b	115	r_2= - 0.094
3	13.60*a	1.27	10.71	125		13.93*b	1.14	12.27*a	129		15.51*b	1.25	12.42*b	131	
4	12.89*a	1.30	9.90	79		12.30*a	1.12	11.00	96		10.58*a	0.99	10.73*a	151	
5	9.75 *c	0.99	9.85	85		8.97 *c	0.89	10.10	130		9.29*c	1.05	8.83*c	132	

<u>หมายเหตุ</u> * หมายถึง P< 0.05

a , b , c หมายถึง ความแตกต่างทางสถิติตามตัวอักษรที่ต่างกัน ภายในแต่ละสัปดาห์ (ตามแนวตั้ง)

r_1 หมายถึง ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง BUN กับ BUN/creatinine ratio

r_2 หมายถึง ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง BUN กับ DPI

4.3.3 ผลต่อค่าอัตราการเพิ่มน้ำหนักตัวเฉลี่ยต่อวัน (ADG)

ค่า ADG เฉลี่ย 3 สัปดาห์

เมื่อนำค่า ADG เฉลี่ยคละเพศ ซึ่งรวมกลุ่มที่เจาะ และไม่เจาะเลือดเข้าด้วยกันแล้ว มาหาความแตกต่างจากผลของทรีทเมนท์ที่ 1 ถึง 5 ซึ่งมีค่า ADG ± SD เท่ากับ 245.82 ± 188.99 , 347.74 ± 166.24 , 344.52 ± 166.95 , 297.62 ± 155.19 และ 371.25 ± 157.91 กรัม ตามลำดับ นั้นพบว่า อาหารสูตรที่ 5 มีแนวโน้มให้ค่า ADG สูงสุดรองมาคืออาหารสูตรที่ 3 และ 2 อย่างไรก็ตามทั้ง 3 สูตรนี้ไม่มีความแตกต่างในเชิงสถิติ ($P>0.05$) แต่ต่างจากสูตรที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) ส่วนสูตรที่ให้ค่า ADG ต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญคือสูตรที่ 1 ($P < 0.05$) (การคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 28) ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างค่า ADG ต่อค่า BUN และค่า เมื่อเฉลี่ยทั้ง 3 สัปดาห์ เท่ากับ –0.0896 (กราฟความสัมพันธ์ดังกล่าว แสดงดังภาพที่ 28) เมื่อคิดค่า ADG รายสัปดาห์ พบว่า

ค่า ADG สัปดาห์ที่ 1

อาหารสูตรที่ 5 ให้ค่า ADG สูงสุด รองมาคือสูตรที่ 3 , 2 , 1 , และ 4 ตามลำดับ

เมื่อคำนวณหาความแตกต่างรายสัปดาห์พบว่า ค่า ADG ของลูกสุกรที่ได้รับอาหารสูตร 1 และ 4 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เช่นเดียวกับสูตร 2 และ 3 ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ($P>0.05$) แต่สูตร 1 และ 4 ต่างจาก สูตร 2 , 3 และ 5 สูตร 2 และ 3 ต่างจากสูตร 1 , 4 และ 5 ส่วนสูตร 5 ต่างจากสูตร 1 , 2 , 3 และ 4 อย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) (แสดงดังตารางที่ 9 และภาพที่ 27 ส่วนการคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 29)

ค่า ADG สัปดาห์ที่ 2

อาหารสูตรที่ 3 ให้ค่า ADG สูงสุด รองมาคือสูตรที่ 4 ,5 และ 2 (สูตรที่ 5 และ 2 ให้ค่า ADG เท่ากัน) สุดท้ายคือสูตรที่ 1

เมื่อคำนวณหาความแตกต่างรายสัปดาห์พบว่า ลูกสุกรที่ได้รับอาหารสูตร 1 ให้ค่า ADG ต่ำกว่าที่ได้รับอาหารสูตร 2 , 3 , 4 และ 5 อย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) แต่การได้รับอาหารสูตร 2 , 3 , 4 และ 5 ให้ค่า ADG ไม่แตกต่างกันในเชิงสถิติ ($P>0.05$) (แสดงดังตารางที่ 9 และภาพที่ 27 ส่วนการคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 30)

ค่า ADG สัปดาห์ที่ 3

อาหารสูตรที่ 5 ให้ค่า ADG สูงสุด รองมาคือสูตรที่ 2 , 3 , 4 , และ 1 ตามลำดับ

เมื่อคำนวณหาความแตกต่างรายสัปดาห์พบว่า ค่า ADG ของลูกสุกรที่ได้รับอาหารสูตร 1 และ 4 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เช่นเดียวกับสูตร 2 และ 3 ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ($P>0.05$) แต่สูตร 1 และ 4 ต่างจาก สูตร 2 , 3 และ 5 สูตร 2 และ 3 ต่างจากสูตร 1 , 4 และ 5 ส่วน

สูตร 5 ต่างจากสูตร 1 , 2 , 3 และ 4 อย่างมีนัยสำคัญ (P<0.05) (แสดงดังตารางที่ 9 และภาพที่ 27 ส่วนการคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 31)

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยอัตราการเพิ่มน้ำหนักตัวต่อวัน (ADG) ของลูกสุกร ภายหลังได้รับอาหาร 5 สูตร เป็นเวลา 3 สัปดาห์หลังหย่านม (จำนวน 40 ตัวต่ออาหาร 1 สูตร)

สป.ที่	อัตราการเพิ่มน้ำหนักตัวต่อวัน (กรัม)				
	สูตรอาหารที่ 1	สูตรอาหารที่ 2	สูตรอาหารที่ 3	สูตรอาหารที่ 4	สูตรอาหารที่ 5
1	125.00 ± 241.96	175.00 ± 111.83*a	200.00 ± 116.78*a	117.50 ± 58.76	210.00 ± 93.25*b
2	255.00 ± 113.84	390.00 ± 96.79*a	407.50 ± 100.53*a	402.50 ± 75.49*a	390.00 ± 85.86*a
3	340.00 ± 114.33	450.00 ± 143.36*a	430.00 ± 136.21*a	372.50 ± 109.91	571.50 ± 94.71*a
เฉลี่ย	245.82 ± 188.99	347.74 ± 166.24*b	344.52 ± 166.95*b	297.62 ± 155.19*a	371.25 ± 157.91*b

หมายเหตุ * หมายถึง P< 0.05

a , b หมายถึง ความแตกต่างของค่า ADG ภายในแต่ละสัปดาห์ (ตามแนวนอน)

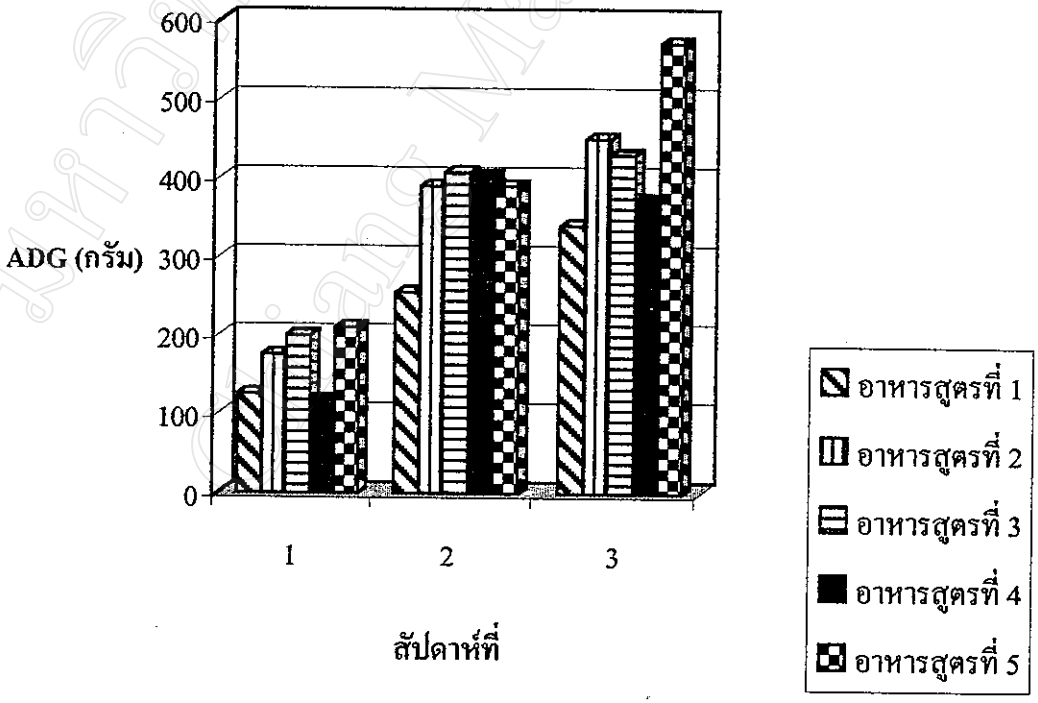

ภาพที่ 27 แสดงกราฟค่าเฉลี่ยอัตราการเพิ่มน้ำหนักตัวต่อวัน (ADG) ในแต่ละสัปดาห์ ของลูกสุกรภายหลังได้รับ อาหาร 5 สูตร เป็นเวลา 3 สัปดาห์หลังหย่านม (จำนวน 40 ตัวต่ออาหาร 1 สูตร)

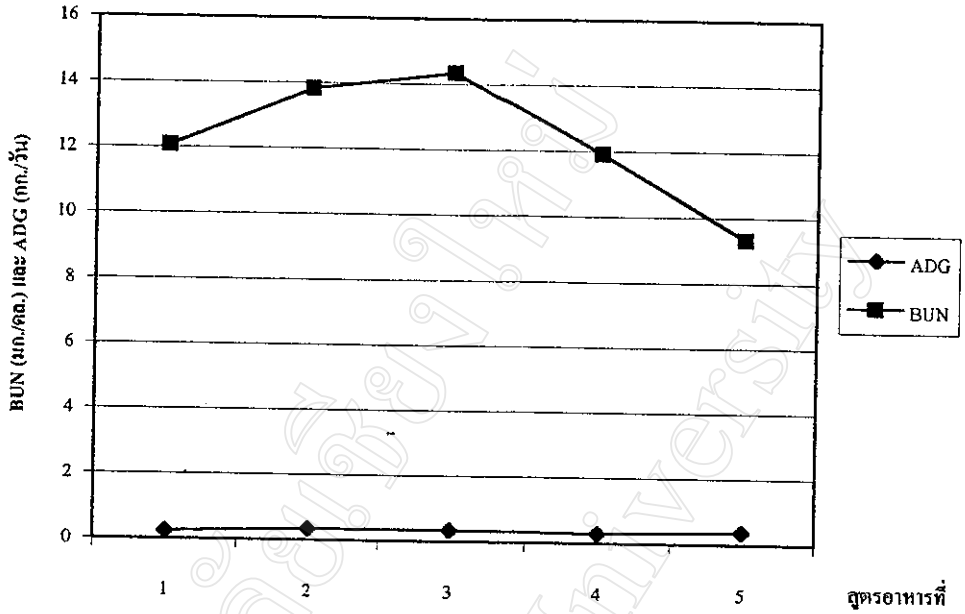

ภาพที่ 28 แสดงกราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่า BUN กับค่าอัตราการเพิ่มน้ำหนักตัวต่อวัน (ADG) เฉลี่ย 3 สัปดาห์ ของลูกสุกรที่ได้รับอาหาร 5 สูตรหลังหย่านม

4.3.4 ผลต่อค่าอัตราการแลกเนื้ออาหาร (FCR)

ค่า FCR ที่สูง แสดงถึงประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อไม่ดี ต้องกินอาหารมาก แต่น้ำหนักที่เพิ่มขึ้นน้อย ในทิศทางตรงกันข้าม ค่า FCR ที่ต่ำ แสดงถึงประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อดี คือกินอาหารน้อยแต่ได้น้ำหนักเพิ่มขึ้นมาก จากการทดลองพบว่า

ค่า FCR เฉลี่ยทั้ง 3 สัปดาห์ อาหารสูตรที่ 2 มีแนวโน้มเป็นสูตรอาหารที่มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารดีที่สุด ให้ค่า FCR ± SD เฉลี่ยต่ำสุด คือประมาณ 1.53 ± 0.13 ส่วนสูตรที่ไม่ดีที่สุดในแง่ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารคือ อาหารสูตรที่ 4 ให้ค่า FCR ± SD เฉลี่ยสูงสุด คือประมาณ 2.34 ± 0.15 อย่างไรก็ตาม อาหารทั้ง 5 สูตร ให้ค่า FCR แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ ($P>0.05$) (การคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 32) เมื่อคิดรายสัปดาห์พบว่า

ค่า FCR สัปดาห์ที่ 1 อาหารสูตรที่ 2 ให้ค่า FCR ± SD ต่ำสุดคือ 2.13 ± 0.13 ต่อมาคือสูตรที่ 1 , 3 , 5 และ 4 โดยให้ค่า FCR เป็น 2.37 ± 0.15 , 3.32 ± 0.14 , 3.77 ± 0.12 , 4.57 ± 0.17 ตามลำดับ (แสดงดังตารางที่ 10 และภาพที่ 29)

ค่า FCR สัปดาห์ที่ 2 อาหารสูตรที่ 2 ให้ค่า FCR ± SD ต่ำสุดคือ 1.21 ±0.15 ต่อมาคือสูตรที่ 4 , 3 , 5 และ 1โดยให้ค่า FCR เป็น 1.41 ±0.13 , 1.48 ±0.12 , 1.87 ±0.11 , 2.07 ±0.12 ตามลำดับ (แสดงดังตารางที่ 10 และภาพที่ 29)

ค่า FCR สัปดาห์ที่ 3 อาหารสูตรที่ 2 ให้ค่า FCR ± SD ต่ำสุดคือ 1.26 ±0.11 ต่อมาคือสูตรที่ 1 , 5 , 3 และ 4โดยให้ค่า FCR เป็น 1.33 ±0.12 , 1.38 ±0.12 , 1.41 ±0.14 , 2.01 ±0.15 ตามลำดับ (แสดงดังตารางที่ 10 และภาพที่ 29)

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างค่า FCR ต่อค่า BUN และค่า ADG เมื่อเฉลี่ยทั้ง 3 สัปดาห์ เท่ากับ –0.540 และ –0.041 ตามลำดับ เมื่อเฉลี่ยรวม 3 สัปดาห์พบว่า อาหารสูตรที่ 5 ให้ค่า ADG สูงสุด และให้ค่า BUN ต่ำสุด แต่มีแนวโน้มให้ค่า FCR สูง ขณะที่อาหารสูตรที่ 1 ให้ค่า ADG ต่ำสุด แต่มีแนวโน้มให้ค่า BUN ต่ำ และมีแนวโน้มให้ค่า FCR ต่ำด้วย (กราฟความสัมพันธ์ดังกล่าว แสดงดังภาพที่ 30 และ 31)

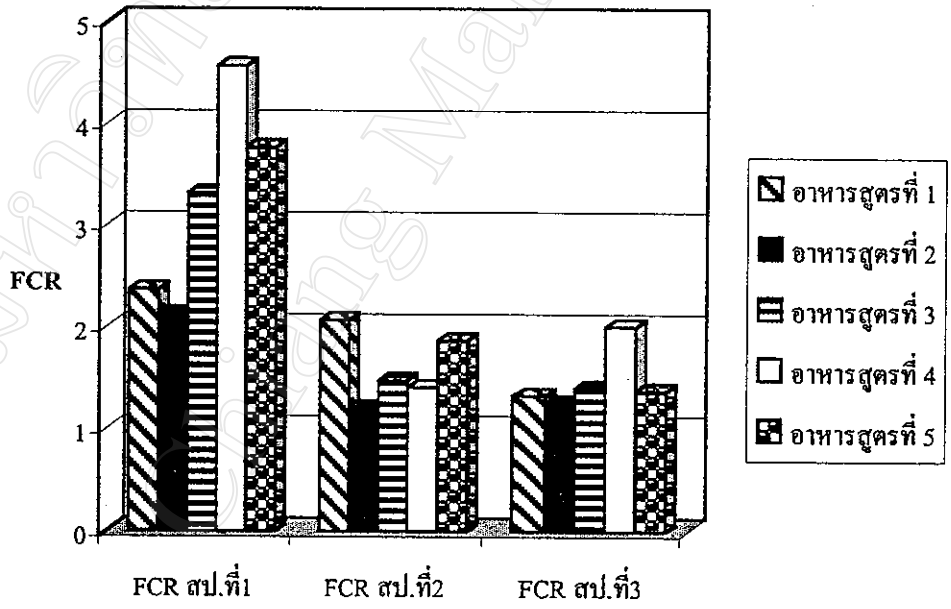

ภาพที่ 29 แสดงกราฟค่าเฉลี่ยอัตราแลกเนื้อ (FCR) ของลูกสุกร ภายหลังได้รับอาหาร 5 สูตรเป็นเวลา 3 สัปดาห์หลังหย่านม (จำนวน 40 ตัวต่ออาหาร 1 สูตร)

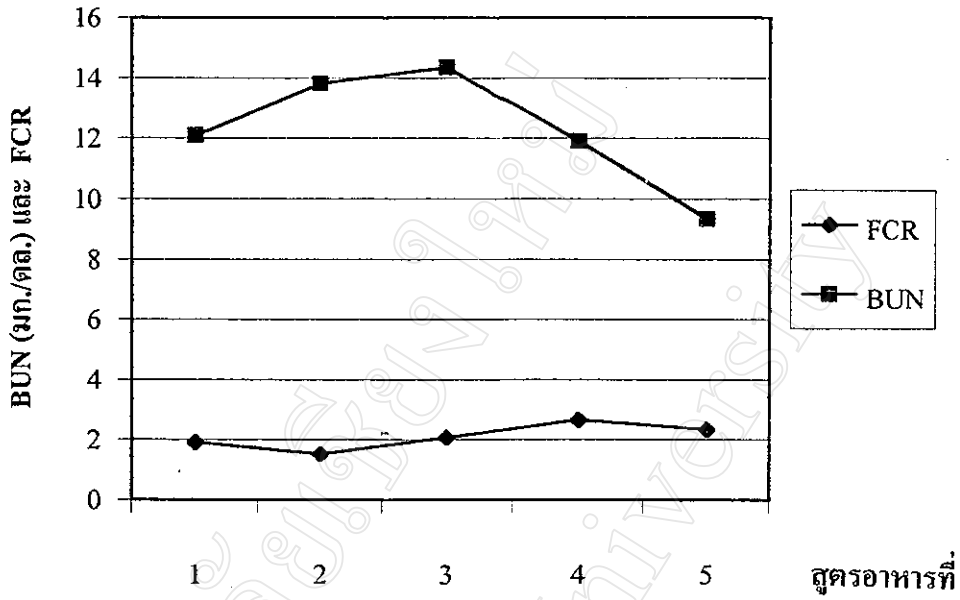

ภาพที่ 30 แสดงกราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าอัตราแลกเนื้อ (FCR) และค่า BUN เฉลี่ย 3 สัปดาห์ ของลูกสุกรที่ได้รับอาหาร 5 สูตรหลังหย่านม

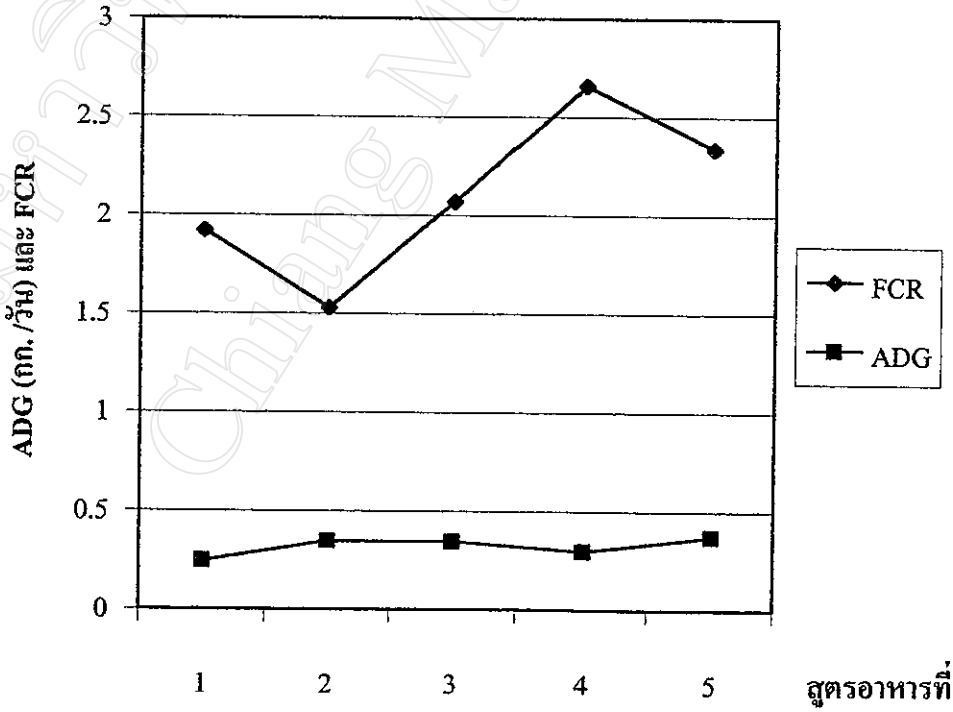

ภาพที่ 31 แสดงกราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าอัตราแลกเนื้อ (FCR) และค่าอัตราการเพิ่มน้ำหนักตัวต่อวัน (ADG) เฉลี่ย 3 สัปดาห์ ของลูกสุกรที่ได้รับอาหาร 5 สูตรหลังหย่านม

ตารางที่ 10 แสดงค่าอัตราแลกเนื้อ (FCR) ของลูกสุกร ภายหลังได้รับอาหาร 5 สูตร เป็นเวลา 3 สัปดาห์หลังหย่านม (จำนวน 40 ตัวต่ออาหาร 1 สูตร)

ทรีทเมนท์	FCR สัปดาห์ที่ 1	FCR สัปดาห์ที่ 2	FCR สัปดาห์ที่ 3	FCR เฉลี่ย
1	2.37 ± 0.15	2.07 ± 0.12	1.33 ± 0.12	1.92 ± 0.13
2	2.13 ± 0.13	1.21 ± 0.15	1.26 ± 0.11	1.53 ± 0.13
3	3.32 ± 0.14	1.48 ± 0.12	1.41 ± 0.14	2.07 ± 0.13
4	4.57 ± 0.17	1.41 ± 0.13	2.01 ± 0.15	2.66 ± 0.15
5	3.77 ± 0.12	1.87 ± 0.11	1.38 ± 0.12	2.34 ± 0.12

หมายเหตุ คิดค่า FCR จากลูกสุกรทั้งหมด ที่ถูกเจาะ และไม่ถูกเจาะเลือด เนื่องจากเลี้ยงรวมกันในแต่ละทรีทเมนท์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Chiang Mai University

4.3.5 ผลต่อสมรรถภาพในการผลิต (Performance)

ลูกสุกรหลังหย่านมในทรีทเมนท์ที่ 1 มีสีผิวค่อนข้างซีดเป็นบางแห่ง ขนด้าน ไม่สดใส ไม่อ้วน และลักษณะกล้ามเนื้อไม่ใหญ่ โดยเฉพาะกล้ามเนื้อบริเวณลำตัว และขาหลัง (แสดงดังภาพที่ 32 และ 33) โตช้า ต้องเลี้ยงต่ออีก 1 สัปดาห์ (รวมเป็น 4 สัปดาห์หลังหย่านม) จึงจะมีน้ำหนักเท่าของทรีทเมนท์ที่ 5 ที่สัปดาห์ที่ 3 หลังหย่านม

ภาพที่ 32 แสดงลักษณะลูกสุกรหลังหย่านมแล้ว 3 สัปดาห์ เพศเมีย ของทรีทเมนท์ที่ 1

ภาพที่ 33 แสดงลักษณะลูกสุกรหลังหย่านมแล้ว 3 สัปดาห์ เพศผู้ ของทรีทเมนท์ที่ 1

ลูกสุกรหลังหย่านมในทรีทเมนท์ที่ 2 มีผิวเปล่งปลั่งสีชมพูสม่ำเสมอทั้งตัว ขนเป็นมัน สดใส ค่อนข้างอ้วน การสะสมกล้ามเนื้อดี โตเร็ว แสดงดังภาพที่ 34 และ 35

ภาพที่ 34 แสดงลักษณะลูกสุกรหลังหย่านมแล้ว 3 สัปดาห์ เพศเมีย ของทรีทเมนท์ที่ 2

ภาพที่ 35 แสดงลักษณะลูกสุกรหลังหย่านมแล้ว 3 สัปดาห์ เพศผู้ ของทรีทเมนท์ที่ 2

ลูกสุกรหลังหย่านมในทรีทเมนท์ที่ 3 มีผิวเปล่งปลั่งสีชมพูสม่ำเสมอทั้งตัว ขนเป็นมัน สดใส อ้วน และลักษณะกล้ามเนื้อค่อนข้างใหญ่ โดยเฉพาะกล้ามเนื้อบริเวณลำตัว และขาหลัง โตเร็ว แสดงดังภาพที่ 36 และ 37

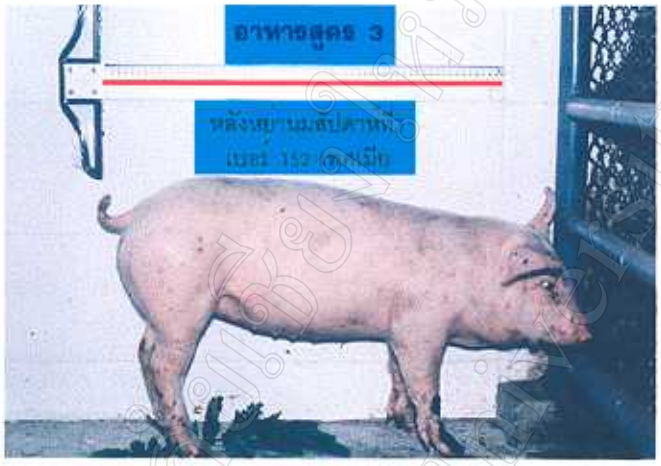

ภาพที่ 36 แสดงลักษณะลูกสุกรหลังหย่านมแล้ว 3 สัปดาห์ เพศเมีย ของทรีทเมนท์ที่ 3

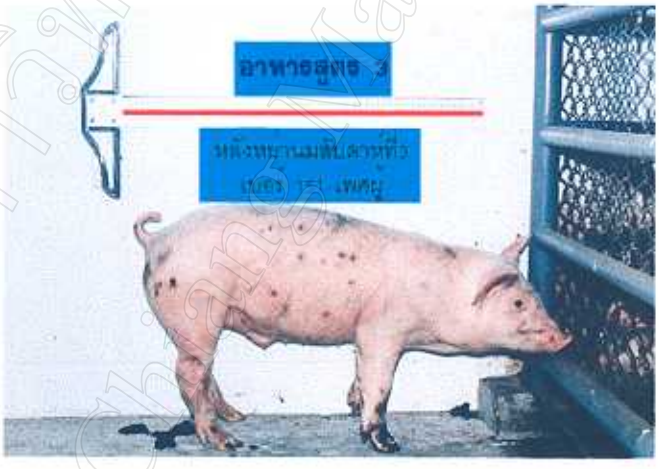

ภาพที่ 37 แสดงลักษณะลูกสุกรหลังหย่านมแล้ว 3 สัปดาห์ เพศผู้ ของทรีทเมนท์ที่ 3

ลูกสุกรหลังหย่านมในทรีทเมนท์ที่ 4 มีสีผิวค่อนข้างซีด ขนเป็นมัน แต่ไม่ค่อยสดใสเท่าที่ควร ไม่อ้วน การสะสมกล้ามเนื้อไม่ค่อยดี (แสดงดังภาพที่ 38 และ 39) โตช้าในช่วงสัปดาห์แรก เนื่องจากอุจจาระร่วงมากกว่าทรีทเมนท์อื่นๆ

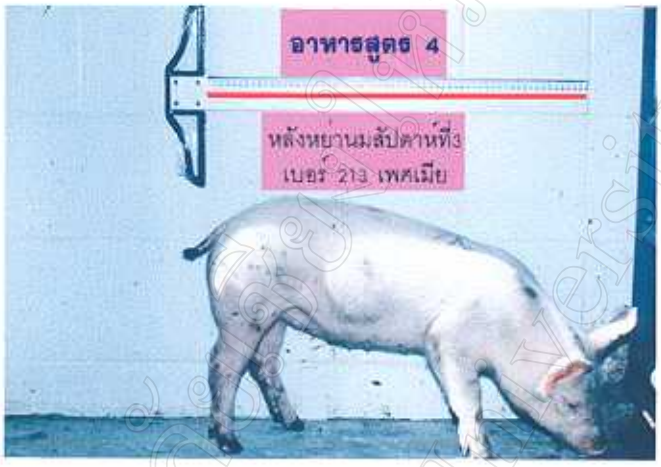

ภาพที่ 38 แสดงลักษณะลูกสุกรหลังหย่านมแล้ว 3 สัปดาห์ เพศเมีย ของทรีทเมนท์ที่ 4

ภาพที่ 39 แสดงลักษณะลูกสุกรหลังหย่านมแล้ว 3 สัปดาห์ เพศผู้ ของทรีทเมนท์ที่ 4

ลูกสุกรหลังหย่านมในทรีทเมนท์ที่ 5 มีผิวเปล่งปลั่งสีชมพูสม่ำเสมอทั้งตัว ขนเป็นมัน สดใส อ้วน และลักษณะกล้ามเนื้อค่อนข้างใหญ่ โดยเฉพาะกล้ามเนื้อบริเวณลำตัว และขาหลัง โตเร็ว แสดงดังภาพที่ 40 และ 41

ภาพที่ 40 แสดงลักษณะลูกสุกรหลังหย่านมแล้ว 3 สัปดาห์ เพศเมีย ของทรีทเมนท์ที่ 5

ภาพที่ 41 แสดงลักษณะลูกสุกรหลังหย่านมแล้ว 3 สัปดาห์ เพศผู้ ของทรีทเมนท์ที่ 5

4.4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของค่า BUN ระหว่างลูกสุกร และหนูพันธุ์สเปรค ดอว์เลย์

นำอาหารที่เลี้ยงลูกสุกรหย่านมทั้ง 5 สูตร มาเลี้ยงหนูพันธุ์สเปรค ดอว์เลย์ ในช่วงเวลาเดียวกัน หลังการตรวจสอบสมรรถภาพการทำงานของไตของหนูทุกตัวแล้ว จึงนำค่า BUN ของหนูที่ช่วงอายุ 1 ถึง 2 , 2 ถึง 3 และมากกว่า 3 เดือน ซึ่งได้รับอาหารเป็นเวลา 7 , 10 , 15 , 20 , 25 และ 30 วัน มาหาความสัมพันธ์ต่อค่า BUN ของลูกสุกรที่ได้รับอาหารเป็นเวลา 3 สัปดาห์ หลังหย่านม ส่วนค่า BUN/creatinine ratio เป็นผลพลอยได้จากการคำนวณจากค่า BUN และครีเอตินิน โดยจะใช้ในการพิจารณาประเมินคุณภาพสูตรอาหารร่วมกัน

4.4.1 ผลต่อค่าครีเอตินินของหนูพันธุ์สเปรค ดอว์เลย์

ค่าสูงสุดของครีเอตินินปรกติ ในเลือดของหนู คือ 3.75 มก./ดล. (Kaneko , 1989) จากการทดลองพบว่าหนูทุกตัวมีค่าครีเอตินินไม่เกินค่าปกติ โดยเฉพาะหนูที่จะนำค่า BUN ไปเข้าสมการประเมินค่า BUN ของลูกสุกรหย่านม คือหนูที่ได้รับอาหารเป็นเวลา 7 วัน มีค่าเฉลี่ยครีเอตินินดังนี้

ทรีทเมนท์ที่ 1 ในช่วงอายุ 1 ถึง 2 , 2 ถึง 3 และมากกว่า 3 เดือนมีค่าครีเอตินิน เป็น 0.522 , 0.502 , 0.472 ตามลำดับ โดยที่ช่วงอายุ 1 ถึง 2 เดือนมีแนวโน้มให้ค่าครีเอตินินสูงสุด ขณะที่อายุมากกว่า 3 เดือนมีแนวโน้มให้ค่าครีเอตินินต่ำสุด

ทรีทเมนท์ที่ 2 ในหนูช่วงอายุ 1 ถึง 2 , 2 ถึง 3 และมากกว่า 3 เดือนมีค่าครีเอตินิน เป็น 1.100 , 0.948 , 0.976 ตามลำดับ โดยที่ช่วงอายุ 1 ถึง 2 เดือนมีแนวโน้มให้ค่าครีเอตินินสูงสุด ขณะที่ช่วงอายุ 2 ถึง 3 เดือนมีแนวโน้มให้ค่าครีเอตินินต่ำสุด

ทรีทเมนท์ที่ 3 ในหนูช่วงอายุ 1 ถึง 2 , 2 ถึง 3 และมากกว่า 3 เดือนมีค่าครีเอตินิน เป็น 0.536 , 0.934 , 0.514 ตามลำดับ โดยที่ช่วงอายุ 2 ถึง 3 เดือนมีแนวโน้มให้ค่าครีเอตินินสูงสุด ขณะที่อายุมากกว่า 3 เดือนมีแนวโน้มให้ค่าครีเอตินินต่ำสุด

ทรีทเมนท์ที่ 4 ในหนูช่วงอายุ 1 ถึง 2 , 2 ถึง 3 และมากกว่า 3 เดือนมีค่าครีเอตินิน เป็น 0.560 , 0.584 , 0.885 ตามลำดับ โดยที่อายุมากกว่า 3 เดือนมีแนวโน้มให้ค่าครีเอตินินสูงสุด ขณะที่ช่วงอายุ 1 ถึง 2 เดือนมีแนวโน้มให้ค่าครีเอตินินต่ำสุด

ทรีทเมนท์ที่ 5 ในหนูช่วงอายุ 1 ถึง 2 , 2 ถึง 3 และมากกว่า 3 เดือนมีค่าครีเอตินิน เป็น 0.384 , 0.410 , 0.455 ตามลำดับ โดยที่อายุมากกว่า 3 เดือนมีแนวโน้มให้ค่าครีเอตินินสูงสุด ขณะที่ช่วงอายุ 1 ถึง 2 เดือนมีแนวโน้มให้ค่าครีเอตินินต่ำสุด (แสดงดังตารางที่ 11 และตารางผนวกที่ 12 ถึง 16)

4.4.2 ผลต่อค่า BUN และ BUN/Creatinine ของหนูพันธุ์สเปรค ดอว์เลย์

4.4.2.1 ผลต่อค่า BUN

เช่นเดียวกับของลูกสุกร ค่า BUN ของหนูที่ต่ำ แสดงถึงการใช้ประโยชน์จากอาหารได้ดีกว่าค่า BUN ที่สูง จากการทดลองพบว่า

ระยะเวลาที่หนูได้รับอาหาร 7 , 10 , 15 และ 20 วัน ให้ค่า BUN ไม่แตกต่างกันในเชิงสถิติ ($P>0.05$) แต่ต่างจากการได้รับอาหาร 25 และ 30 วัน (การคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 33)

หนูที่ช่วงอายุมากกว่า 3 เดือน ให้ค่า BUN สูงกว่าที่ช่วงอายุ 1 ถึง 2 และ 2 ถึง 3 เดือนอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) แต่ที่ช่วงอายุ 1 ถึง 2 และ 2 ถึง 3 เดือน ให้ค่า BUN ไม่แตกต่างกันในเชิงสถิติ ($P>0.05$) (การคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 34)

ส่วนผลของอาหารต่อค่า BUN นั้น พบว่า

หนูที่ช่วงอายุ 1 ถึง 2 เดือน อาหารสูตร 1 ให้ค่า BUN ต่ำกว่าสูตร 2 , 3 และ 4 อย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) คือ 13.03 ± 2.32 รองมาคือสูตร 5 คือ 14.19 ± 2.36 โดยที่สูตร 1 และ 5 ไม่แตกต่างกันในเชิงสถิติ ($P>0.05$) ขณะที่สูตร 3 และ 4 ให้ค่า BUN ไม่แตกต่างกันในเชิงสถิติ ($P>0.05$) คือ 16.92 ± 2.195 และ 16.86 ± 1.94 ส่วนสูตร 2 ให้ค่าBUNสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) คือ 19.67 ± 2.88 (การคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 35)

หนูที่ช่วงอายุ 2 ถึง 3 เดือน อาหารสูตร 1 ให้ค่า BUN ต่ำกว่าทุกสูตรอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) คือ 13.69 ± 2.01 รองมาคือสูตร 5 , 2 และ 4 คือ 16.22 ± 3.59 , 16.50 ± 2.30 และ 16.97 ± 2.63 ตามลำดับ โดยที่สูตร 5 , 2 และ 4 ไม่แตกต่างกันในเชิงสถิติ ($P>0.05$) ส่วนสูตร 3 ให้ค่าBUN สูงสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) คือ 19.28 ± 1.91 (การคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 36)

หนูที่อายุมากกว่า 3 เดือน อาหารสูตร 1 ให้ค่า BUN ต่ำกว่าสูตร 2 , 3 และ 4 อย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) คือ 16.12 ± 2.28 รองมาคือสูตร 5 คือ 16.68 ± 2.71 โดยที่สูตร 1 และ 5 ไม่แตกต่างกันในเชิงสถิติ ($P>0.05$) ขณะที่สูตร 2 และ 3 ให้ค่า BUN แตกต่างกันในเชิงสถิติ ($P<0.05$) คือ 17.64 ± 1.68 และ 17.92 ± 2.38 ส่วนสูตร 4 ให้ค่าBUNสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) คือ 18.84 ± 2.03 (การคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 37)

ค่าเฉลี่ย BUN ของหนูที่ได้รับอาหารเป็นเวลา 7 วัน แสดงดังตารางที่ 11 และค่าเฉลี่ย BUN ของหนูทั้งหมด แสดงดังตารางผนวกที่ 12 ถึง 16

4.4.2.2 ผลต่อค่า BUN/Creatinine

เมื่อนำค่า BUN และ ครีเอตินิน มาคำนวณค่า BUN/Creatinine Ratio พบว่ามีค่าสหสัมพันธ์กับค่า BUN ในแต่ละทรีทเมนท์ (1 ถึง 5) ดังนี้ –0.0155 , 0.2976 , 0.1809 , 0.1061 และ -0.0621 ตามลำดับ โดยที่ค่า BUN/Creatinine ของหนูที่ได้รับอาหารสูตร 1 , 2 , 3 , 4 ต่ำกว่าสูตร 5 อย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) แต่อาหารสูตร 1 , 2 , 3 , 4 ให้ค่า BUN/creatinine แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ($P > 0.05$) (การคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 38) และพบว่าค่า BUN/Creatinine ในแต่ละช่วงอายุไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P > 0.05$) (การคำนวณแสดงดังตารางผนวกที่ 39)

ค่าเฉลี่ย BUN/creatinine ของหนูที่ได้รับอาหารเป็นเวลา 7 วันแสดงดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย BUN, Creatinine และ BUN/Creatinine ของหนูสเปรด ดอว์เลย์ หลังได้รับอาหาร 5 สูตร เป็นเวลา 7 วัน

Tr.	อายุ (เดือน)	ระยะเวลาที่ได้รับอาหาร (วัน)	BUN (มก./ดล.)	Creatinine (มก./ดล.)	BUN / Creat.
	1 - 2 .	7	11.370 ± 1.37	0.522 ± 0.06	21.78 ± 0.64
1	2 - 3 .	7	12.500 ± 0.73	0.502 ± 0.07	25.22 ± 2.91
	>3	7	15.130 ± 0.71	0.472 ± 0.06	32.58 ± 5.18
	1 -2 .	7	20.928 ± 0.57	1.100 ± 0.35	20.79 ± 7.20
2	2 - 3 .	7	15.624 ± 1.55	0.948 ± 0.19	17.25 ± 4.81
	>3	7	16.374 ± 1.08	0.976 ± 0.06	16.81 ± 1.23
	1 - 2 .	7	17.710 ± 2.29	0.536 ± 0.12	33.37 ± 13.73
3	2 - 3 .	7	17.950 ± 2.18	0.934 ± 0.20	19.81 ± 3.95
	>3	7	18.490 ± 2.44	0.514 ± 0.25	41.89 ± 18.19
	1 - 2 .	7	18.490 ± 2.44	0.510 ± 0.25	41.89 ± 18.19
4	2 - 3 .	7	16.458 ± 3.82	0.584 ± 0.34	33.36 ± 15.77
	>3	7	19.505 ± 2.43	0.885 ± 0.26	25.31 ± 14.19
	1 - 2 .	7	12.370 ± 3.10	0.262 ± 0.07	47.90 ± 6.44
5	2 - 3 .	7	12.398 ± 3.10	0.276 ± 0.13	55.54 ± 30.74
	>3	7	14.160 ± 1.78	0.455 ± 0.19	36.91 ± 20.55

4.4.3 ผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างค่า BUN ในลูกสุกรหย่านม และหนูพันธุ์สเปรค ดอว์เลย์

เมื่อนำค่า BUN เฉลี่ยของลูกสุกรที่ได้รับอาหาร 5 ทรีทเมนท์ เป็นเวลา 3 สัปดาห์หลังหย่านม กับค่า BUN เฉลี่ยของหนูที่ช่วงอายุต่างๆ จากการทดลอง หลังได้รับอาหาร 5 ทรีทเมนท์ เป็นเวลา 7 วัน และค่า BUN ของหนูที่เฉลี่ยรวมจากการได้รับอาหาร 7 , 10 , 15 และ 20 วัน มาหาความสัมพันธ์ แล้วสร้างสมการประเมินค่า BUN ของลูกสุกรหย่านม (y) จากค่า BUN ของหนู (x) (แสดงดังตารางที่ 12 และ 13 ตามลำดับ)

ตารางที่ 12 แสดงสมการความสัมพันธ์ของค่า BUN ระหว่างลูกสุกรที่ได้รับอาหาร 5 สูตร เป็นเวลา 3 สัปดาห์หลังหย่านม กับหนูที่อายุต่างๆ กัน หลังได้รับอาหาร 7 วัน

อายุหนู (เดือน)	สุกรหลังหย่านม สัปดาห์ที่	จำนวนวัน ที่ได้รับอาหาร	สมการ	r	SE
1 - 2	1	7	y = 7.612499 + 0.329791 x	0.704	1.51
1 - 2	2	7	y = 8.801035 + 0.193910 x	0.422	1.89
1 - 2	3	7	y = 3.149021 + 0.579701 x	0.810	1.90
2 - 3	1	7	y = 6.081418 + 0.448190 x	0.601	1.70
2 - 3	2	7	y = 3.673838 + 0.545587 x	0.745	1.39
2 - 3	3	7	y = 0.044855 x - 0.821357	0.720	2.25
> 3	1	7	y = 5.826967 + 0.416634 x	0.508	1.83
> 3	2	7	y = 2.125234 + 0. 581215 x	0.723	1.44
> 3	3	7	y = 4.068883 + 0.489793 x	0.391	2.98

ตารางที่ 13 แสดงสมการความสัมพันธ์ระหว่างค่า BUN ของลูกสุกรที่ได้รับอาหาร 5 สูตร เป็นเวลา 3 สัปดาห์หลังหย่านม กับค่า BUN ของหนูที่อายุต่างๆ กัน โดยเฉลี่ยจากการได้รับอาหาร 7 , 10 , 15 และ 20 วัน

อายุหนู (เดือน)	สุกรหลังหย่านม สัปดาห์ที่	จำนวนวัน ที่ได้รับอาหาร	สมการ	r	SE
1 - 2	1	7 , 10 , 15 , 20	y = 5.842078+ 0.437369 x	0.675	1.57
1 - 2	2	7 , 10 , 15 , 20	y = 8.475174 + 0.212200 x	0.334	1.96
1 - 2	3	7 , 10 , 15 , 20	y = 1.803416 + 0.657733 x	0.664	2.42
2 - 3	1	7 , 10 , 15 , 20	y = 8.583033 + 0.265292 x	0.318	2.01
2 - 3	2	7 , 10 , 15 , 20	y = 5.193769 + 0.418947 x	0.511	1.79
2 - 3	3	7 , 10 , 15 , 20	y = 0.808067 x - 0.574563	0.633	2.51
> 3	1	7 , 10 , 15 , 20	y = 0.748660 x - 0.072955	0.522	1.81
> 3	2	7 , 10 , 15 , 20	y = 0.854963 x – 2.848517	0.607	1.65
> 3	3	7 , 10 , 15 , 20	y = 0.761841 x – 0.833578	0.347	3.04

4.5 ผลการทดสอบสมการ

เนื่องจากหนูที่ได้รับอาหาร 7 , 10 , 15 และ 20 วันให้ค่า BUN ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) จึงทำการทดสอบสมการสองสมการดังนี้

สมการแรก $y = 6.081418 + 0.448190\ x$ (จากความสัมพันธ์ระหว่างค่า BUN ของลูกสุกรที่ได้รับอาหาร 5 สูตร เป็นเวลา 1 สัปดาห์หลังหย่านม กับค่า BUN ของหนูที่อายุ 2 ถึง 3 เดือน หลังได้รับอาหาร 7 วัน)

สมการที่สอง $y = 8.583033 + 0.265292\ x$ (จากความสัมพันธ์ระหว่างค่า BUN ของลูกสุกรที่ได้รับอาหาร 5 สูตร เป็นเวลา 1 สัปดาห์หลังหย่านม กับค่า BUN ของหนูที่อายุ 2 ถึง 3 เดือน โดยเฉลี่ยจากการได้รับอาหาร 7 , 10 , 15 และ 20 วัน) ด้วยการใช้ค่า BUN ของหนูที่ได้รับอาหาร 7 วัน แทนค่า x

จากการทดสอบสมการประเมินค่า BUN ของลูกสุกรหย่านมจากค่า BUN ของหนู อย่างละ 10 ตัว พบว่า เมื่อใช้อาหารสูตรเดียวกัน ค่า BUN $\pm$ SD ของหนู เท่ากับ 12.30 ± 2.68 มก./ดล. ค่า BUN $\pm$ SD ของลูกสุกร เท่ากับ 11.11 ± 2.44 มก./ดล. ค่า %CV เท่ากับ 21.96 %

ค่า BUN $\pm$ SD ของลูกสุกรหย่านมสัปดาห์ที่ 1 ที่ได้จากการคำนวณในสมการแรก เท่ากับ 11.59 ± 1.20 มก./ดล. ค่า %CV เท่ากับ 10.35 % (แสดงดังตารางที่ 14)

ค่า BUN $\pm$ SD ของลูกสุกรหย่านมสัปดาห์ที่ 1 ที่ได้จากการคำนวณในสมการที่สอง เท่ากับ 11.85 ± 0.71 มก./ดล. ค่า %CV เท่ากับ 5.99 % (แสดงดังตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบค่า BUN (มก./ดล.) ของลูกสุกรหย่านมจากการทดลองและการคำนวณ

ลำดับที่	BUN หนูที่ได้รับอาหาร 7 วัน (ทดลอง)	BUN ลูกสุกรหลังหย่านม สป.ที่ 1 (ทดลอง)	BUN ลูกสุกรหลังหย่านม สป.ที่ 1 (คำนวณ)*	BUN ลูกสุกรหลังหย่านม สป.ที่ 1 (คำนวณ)**
1	14.31	12.90	12.495	12.38
2	11.25	10.31	11.124	11.57
3	11.24	10.64	11.119	11.56
4	11.95	10.65	11.437	11.75
5	16.11	15.53	13.302	12.86
6	8.39	7.31	9.842	10.81
7	8.65	8.05	9.958	10.88
8	11.18	10.26	11.092	11.55
9	14.67	12.69	12.656	12.47
10	15.20	12.72	12.894	12.62
เฉลี่ย ± SD	12.30 ± 2.68	11.11 ± 2.44	11.59 ± 1.20	11.85 ± 0.71
%CV		21.96	10.35	5.99

<u>หมายเหตุ</u> * หมายถึง จากการคำนวณด้วยสมการ $y = 6.081418 + 0.448190\ x$

** หมายถึง จากการคำนวณด้วยสมการ $y = 8.583033 + 0.265292\ x$